

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
 तथाद्रौणिंरणेदृष्ट्वापार्षतः परवीरहा ॥ नातिहृष्टमना भूत्वामन्यते मृत्युमात्मनः ॥ २४ ॥ सज्ज्ञात्वासमरेत्मानं शस्त्रेणावध्यमेव तु ॥ जवेनाभ्याययौद्रौणिकालः
 कालमिव क्षये ॥ २५ ॥ द्रौणिस्तु दृष्ट्वा राजेन्द्रधृष्टद्युम्नमवस्थितं ॥ क्रोधेन निःश्वसन्वीरः पार्षतं समुपाद्रवत् ॥ २६ ॥ तावन् योन्यंतु दृष्ट्वैव संरंभं जग्मतुः परं ॥ अथाब्र
 वीन्महाराजद्रोणपुत्रः प्रतापवान् ॥ २७ ॥ धृष्टद्युम्नं समीपस्थं त्वरमाणो विशांपते ॥ पंचालापसदाद्यत्वां प्रेषयिष्यामि मृत्यवे ॥ २८ ॥ पापं हिय त्वया कर्मघ्नताद्रो
 णं पुराकृतं ॥ अद्यत्वांतपस्यते तद्वै यथानकुशलं तथा ॥ २९ ॥ अरक्ष्यमाणः पार्थेन यदि तिष्ठसि संयुगे ॥ नापक्रामसि वामूढसत्यमेतद्वीमिते ॥ ३० ॥ एवमुक्तः प्र
 त्युवाच धृष्टद्युम्नः प्रतापवान् ॥ प्रतिवाक्यं स एवासिर्मांमकोदास्यते तव ॥ ३१ ॥ येनैव ते पितुर्दत्तं यतमानस्य संयुगे ॥ यदि तावन्मया द्रोणो निहतो ब्राह्मणब्रुवः ॥
 ॥ ३२ ॥ त्वामिदानीं कथं युद्धेन हनिष्यामि विक्रमात् ॥ एवमुक्त्वा महाराजसेनापतिरमर्षणः ॥ ३३ ॥ निशितेनातिवाणेन द्रौणिं विव्याध पार्षतः ॥ ततो द्रौणिः
 सुसंकुद्धः शरैः संनतपर्वभिः ॥ ३४ ॥ आच्छादयद्दिशो राजन् धृष्टद्युम्नस्य संयुगे ॥ नैवांतरिक्षं न दिशो नापियोधाः समंततः ॥ ३५ ॥ दृश्यंते वै महाराज शरैश्छन्नाः
 सहस्रशः ॥ तथैव पार्षतो राजन् द्रौणिमाहवशोभिनं ॥ ३६ ॥ शरैः संछादयामास सूतपुत्रस्य पश्यतः ॥ राधेयोपि महाराज पंचालान्सहपांडवैः ॥ ३७ ॥ द्रौपदेया
 न्युधामन्युं सात्यकिं च महारथं ॥ एकः संवारयामास प्रेक्षणीयः समंततः ॥ ३८ ॥ धृष्टद्युम्नस्तु समरे द्रौणे श्विच्छेद कार्मुकं ॥ तदपास्य धनुर्द्रौणि रन्यदादाय कार्मुकं
 ॥ ३९ ॥ वेगवान्समरे घोरे शरांश्चाशीविषोपमान् ॥ सपार्षतस्य राजेन्द्रधनुःशक्तिं गदां ध्वजं ॥ ४० ॥ हयान्सूतं रथं चैव निमेषाद्वधमच्छरैः ॥ सच्छिन्नधन्वा विर
 थो हताश्वो हतसारथिः ॥ ४१ ॥ खड्गमादत्तविपुलं शतचंद्रं च भानुमत् ॥ द्रौणिस्तदपिराजेन्द्रभलैः क्षिप्रं महारथः ॥ ४२ ॥ चिच्छेद समरे वीरः क्षिप्रहस्तो दृढायुधः ॥
 रथादनवरूढस्य तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ४३ ॥ धृष्टद्युम्नं हि विरथं हताश्वं छिन्नकार्मुकं ॥ शरैश्च बहुधा विद्धमस्रैश्च शकलीकृतं ॥ ४४ ॥ नाशकद्रुतश्रेष्ठयतमानो म
 हारथः ॥ तस्यांतमिषुभीराजन्यदाद्रौणिर्नजग्मिवान् ॥ ४५ ॥ अथ त्यक्त्वा धनुर्वीरः पार्षतं त्वरितो न्वगात् ॥ आसीदाप्लवतो वेगस्तस्य राजन्महात्मनः ॥ ४६ ॥ ग
 रुढस्येव पततो जिघृक्षोः पन्नगोत्तमं ॥ एतस्मिन्नेव काले तु माधवोर्जुनमब्रवीत् ॥ ४७ ॥ पश्य पार्थ यथा द्रौणिः पार्षतस्य वधं प्रति ॥ यत्नं करोति विपुलं हन्याच्चैनं
 संशयः ॥ ४८ ॥ तं मोचय महाबाहो पार्षतं शत्रुकर्शनं ॥ द्रौणेरास्य मनुप्राप्तं मृत्योरास्य गतं यथा ॥ ४९ ॥